

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 13CoCsp/29/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722200251  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6722200251.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu: M. A. Q., s. r. o., so sídlom X. 5, XXX XX B., D.: XXXXXXXX, zastúpený Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53255739, proti žalovanej: D. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. ulica XXX/XX, B., štátna občianka SR, o zaplatenie 4.335,90 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10Csp/2/2022-93 zo dňa 18. 05. 2022, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 10Csp/2/2022-93 zo dňa 18. 05. 2022 **p o t v r d z u j e.**

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu **100 %** do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca žiadal, aby mu žalovaná zaplatila mu sumu 4.335,90 EUR spolu s prísl.. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 uzavretej s postupcom Tatra banka, a.s., mu bola postúpená pohľadávka voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 24.01.2014 Zmluvu, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 5.000,- EUR a dňa 18.05.2015 navýšenie úveru v sume 1.400,- EUR. Podmienky úveru boli upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky. Postupca vyhlásil dňa 11.02.2019 mimoriadnu splatnosť úveru a žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy. K zosplateniu celého poskytnutého úveru došlo pre neuhradenú splátku splatnej dňa 14.10.2018. Žalovaná pohľadávku neuhradila.

3. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav, ktorý posúdil podľa § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 OZ, § 261 ods. 3 písm. d), § 497, § 502 ods. 1 veta prvá, § 506 Obchodného zákonníka (OBZ), § 565, § 53 ods. 9, § 52 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase, § 1, § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z., § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 ods. 1,2 zákona č.129/2010 Z.z., znení účinnom v rozhodnom čase, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 122 ods. 2 OZ, § 1 písm. a), § 8 písm. a) zákona č.62/2020 Z.z..

4. Okresný súd mal tiež preukázané, že medzi Tatra banka, a.s., - právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 24.01.2014 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, na právny vzťah je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, zároveň aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. ako lex specialis a pokiaľ ide o zákonnú úpravu

spotrebiteľských zmlúv ako takých, aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Okresný súd v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka posudzoval premĺčanie uplatneného práva a dospel k záveru, že právo žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy je premĺčané.

5. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že žalovaná bola povinná splácať úver v mesačných splátkach vo výške 111,61 EUR, splatných 14.deň v príslušnom kalendárnom mesiaci. Žalovaná uhrádzala pravidelne mesačné splátky úveru do mesiaca september 2018 vrátane, t.j. prvá neuhradená splátka zo strany žalovanej bola splátka v mesiaci október 2018. Podľa Obchodných podmienok bolo dojednané právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní so splatením pohľadávky banky alebo jej akejkoľvek časti po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Právny predchodca žalobcu dňa 11.02.2019 predmetný úver predčasne zosplatnil pre neuhradenie splátky splatnej dňa 14.10.2018. Záonné predpoklady (§ 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka), podmienka omeškania dlžnej splátky o viac ako 3 mesiace bola splnená len pri splátke splatnej za mesiac október 2018, ktorá bola splatná 14.10.2018, a teda 15.01.2019 bola žalovaná viac ako 3 mesiace v omeškaní s touto splátkou. Zároveň bola splnená podmienka, že toto právo na predčasné zosplatnenie dlhu právny predchodca žalobcu vo vzťahu k predmetnej splátke využil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. splátky splatnej 14.02.2019. Okresný súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 14.01.2019, keď navyše samotný žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 14.03.2022 výslovne uviedol, že k zosplatneniu celého poskytnutého úveru došlo pre neuhradenú splátku splatnú dňa 14.10.2018. Okresný súd následne ohľadne posúdenia premĺčania uplatneného nároku žalobcu aplikoval ustanovenie § 103 druhú vetu Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého platí, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premĺčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Okresný súd tak ustálil, že nakoľko celý dlh sa stal zročným pre nesplnenie splátky splatnej v mesiaci október 2018, trojročná premĺčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po zročnosti tejto nesplnenej splátky, na základe čoho by posledným dňom na podanie žaloby pred uplynutím premĺčacej doby bol 15.10.2021. S poukazom na ustanovenia zákona č.62/2020 Z.z., v zmysle ktorých neplynuli lehoty na uplatnenie resp. bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premĺčaniu alebo k preklúzii, okresný súd pripočítal k vyššie uvedenému dátumu celkovo 76 dní, počas ktorých tieto lehoty neplynuli (od 25.03. do 30.04.2020 a od 19.01. do 28.02.2021), na základe čoho posledným dňom pred uplynutím premĺčacej doby na podanie žaloby bol deň 30.12.2021. Keďže žaloba na súd bola podaná - doručená až dňa 21.01.2022, v čase podania žaloby už premĺčacia doba uplynula a súd bol povinný posúdiť ex offio otázku premĺčania uplatneného nároku, nemal okresný súd potom inú možnosť ako žalobu zamietnuť.

6. O trovách konania rozhodol okresný súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, CSP, avšak nakoľko si žiadne trovy konania žalovaná neuplatnila a ani zo súdneho spisu nevyplývalo, že by jej nejaké trovy konania vznikli, súd rozhodol tak, že jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

7. V súlade s § 355 ods. 1 CSP, v lehote v súlade s § 362 ods. 1 CSP, proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že súd žalobe vyhovie. Odvolanie podal z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h), b) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Odvolateľ namietal, že súd nesprávne právne vec posúdil, pokiaľ ide o začiatok plynutia premĺčacej doby. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení zo dňa 14.03.2022 uviedol, že k zosplatneniu celého poskytnutého úveru došlo pre neuhradenie splátky splatnej dňa 14.10.2018, išlo len chybu v písaní. Žalobca v priebehu celého konania tvrdil, že pre nesplnenie tejto splátky nebolo možné vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko tomu bránila posledná veta ust. § 565 zák. č. 40/1964 Zb..

K uplatneniu práva podľa odvolateľa mohlo dôjsť jedine pre splátku splatnú dňa 14.01.2019, a to v súlade s § 565 posledná veta OZ, za súčasného splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ (trojmesačné omeškanie so splácaním a upozornenie žalovaného na možnosť uplatnenia tohto práva). Zákonodarca v ust. § 565 OZ stanovil, že uplatniť zosplatnenie možno vždy len pre jednu splátku - a to tú, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, z toho dôvodu majú všetky splátky splatné pred uplatnením tohto práva samostatnú trojročnú premĺčaciu dobu odo dňa ich splatnosti a splátkam splatným od zosplatnenia plynie trojročná premĺčacia doba na uplatnenie práva odo dňa splatnosti

splátky, ktorá vyvolala uplatnenie tohto práva (t. j. od splátky bezprostredne predchádzajúcej uplatneniu tohto práva).

Nestotožňuje sa s právnym posúdením, že premlčacia lehota po zosplatnení dňa 11.02.2019 začína plynúť pre všetky splátky úveru splatné do budúca odo dňa zročnosti splátky splatnej dňa 14.10.2018, ktorú súd považoval za splátku pre nesplnenie ktorej došlo k uplatneniu práva podľa § 565 OZ (uvedené priamo vylučuje druhá veta ust. § 565 OZ). Okresný súd následne nesprávne určil posledný deň na podanie žaloby pred uplynutím premlčacej doby. Žalobca poukázal na znenie ust. § 101, § 565, § 103, § 53 ods. 9 OZ., zdôraznil, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V danej veci bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (dňa 11.02.2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a súčasne bol pôvodným veriteľom (postupcom) upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možné uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti všetkých splátok jednorazovo (ako to vyžaduje ust. § 53 ods. 9 OZ). Keďže však právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, t. j. v danom prípade splátky splatnej dňa 14.01.2019. Pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, tak v súlade s ust. § 103 OZ plynie samostatná trojročná premlčacia doba (napr. splátka splatná dňa 14.12.2018 by sa premlčala až 14.12.2021 + 76 dní neplynutia lehôt pre COVID-19, splátka splatná dňa 14.01.2019 by sa premlčala 14.01.2022 +76 dní neplynutia lehôt pre COVID-19). Pre všetky splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. splátky splatné od 11.02.2019 do konečnej splatnosti úveru) plynie premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (t.j. od splátky splatnej dňa 14.01.2019).

Teda je nesprávny právny názor súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého za „nesplnenú splátku“ je potrebné považovať splátku splatnú dňa 14.10.2018, a že od tejto splátky plynie trojročná premlčacia lehota. Takýto výklad je v priamom rozpore s ust. § 565 OZ a v praxi by znamenal, že niektoré splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by boli nepremlčané (napr. splátky splatné od 14.10.2018 do 14.01.2019), avšak zostatok dluhu (splátky úveru splatné od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, t. j. od 14.02.2019 do konečnej splatnosti úveru) by už v ten istý moment boli premlčané, resp. sám veriteľ by si využitím práva podľa § 565 OZ privodil premlčanie celého nároku (ak by dlžník bol v čase vyhlásenia splatnosti v omeškaní s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 roky).

Odvolateľ uviedol, že v súlade s ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre nesplnenie splátky splatnej dňa 14.01.2019. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 14.02.2019 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 14.01.2019) a uplynula by najskôr dňa 30.03.2022 (14.01.2019 + 3 roky a 76 dní neplynutie lehôt pre COVID-19). Žaloba bola na súde podaná dňa 21.01.2022, a teda žalobca uplatnil svoj nárok pred uplynutím premlčacej doby.

V odvolaní odvolateľ poukázal na nález Ústavného súdu SR z 22. 06. 2017 sp. zn. II. ÚS 796/2016-65, z ktorého vyplýva, že súdy nemôžu vykladať ustanovenia zákona tak, že ich fakticky „novelizujú“. Odvolateľ tiež poukázal na rozhodnutie NS SR judikát R4/2021, podľa ktorého „Z ust. § 565 OZ vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Súd prvej inštancie nezohľadnil pri posúdení otázky premlčania aj ust. § 565 OZ, a teda jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ ide o nezaplatenú splátku dňa 14.10.2018, pre túto neboli splnené podmienky v súlade § 565 OZ a jediná splátka, pre ktorú dňa 11.02.2019 mohol postupca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, je splátka splatná dňa 14.01.2019 (nakoľko pre skôr splatné splátky toto oprávnenie v súlade s ust. § 565 OZ zaniklo), za súčasného splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ (t. j. omeškania trvajúceho po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a upozornenia na možné uplatnenie práva podľa § 565 OZ).

8. Uplatnenie práva podľa § 565 OZ (pre nesplnenie splátky bezprostredne predchádzajúcej tomuto ustanoveniu) a splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ je podľa názoru žalobcu potrebné posudzovať izolovane - avšak súd prvej inštancie tieto ustanovenia neprípustne zlúčil. Ak by mal zákonodarca v úmysle, aby sa ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ malo vykladať tak, ako uviedol súd prvej inštancie, potom by výslovne uviedol, že v prípade plnení zo spotrebiteľskej zmluvy sa druhá veta ust. § 565 OZ neaplikuje. Ak sa však druhá veta tohto ustanovenia aplikuje na spotrebiteľské spory, potom žiadnym výkladom nemožno dospieť k záveru, že k uplatneniu práva podľa § 565 OZ dochádza pre

nesplnenie inej splátky, než tej, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva - nakoľko iný výklad je v priamom rozpore s druhou vetou ust. § 565 OZ. Pôvodný veriteľ využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 11.02.2019 a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 14.01.2019, ktorá predstavuje „nesplnenú“ splátku v zmysle ust. § 103 OZ a od ktorej splatnosti plynie premlčacia doba pre všetky splátky splatné do budúcnosti. Neexistuje taký výklad predmetných ustanovení, v ktorom je nárok žalobcu ako celok premlčaný, a teda nemohlo dôjsť k premlčaniu uplatnenej pohľadávky, nakoľko žaloba bola podaná na súde včas.

Zároveň odvolateľ poukázal na to, že súd sa nezaoberal, resp. sa nevysporiadal so skutočnosťou, že napr. splátky splatné od 14.10.2018 do 14.01.2019 boli v prejednávanej veci bez ohľadu na súdny výklad druhej vety ust. § 103 OZ uplatnené s ohľadom na neplynutie lehôt COVID-19 v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, nakoľko v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru - t. j. také splátky úveru, pre ktoré plynie v zmysle prvej vety ust. § 103 OZ samostatná trojročná premlčacia doba - odo dňa splatnosti tej-ktorej splátky, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 21.01.2022.

Odvolateľ na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia napr. Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/53/2021, 6CoCsp/12/2021, 2CoCsp/18/2021, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co114/2017, Krajského súdu v Trenčíne 17Co/228/2016, Krajského súdu v Bratislave 15CoCsp/13/2022 a iné.

9. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa s rozsudkom stotožňuje.

10. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zotrval na odvolaní.

11. Krajský súd ako súd odvolací ( § 34 CSP ), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne.

12. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

13. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. V konaní súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku je koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

17. Odvolateľ v odvolaní namietal nesprávny právny záver súdu prvej inštancie pri aplikácii § 565 OZ, v spojení s § 53 ods. 9 OZ na daný zistený skutkový stav, keď okresný súd dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu je v súlade s § 103 druhá veta OZ premlčaná, keďže k zosplateniu celej

pohľadávky došlo dňom 11.02.2019 pre neuhradenie splátky splatnej dňa 14.10.2018 a žaloba bola podaná na súd 24.01.2022. Odvolateľ namietal, že k využitiu práva na zaplatenie celej pohľadávky dňa 11.02.2019 došlo a mohlo dôjsť v súlade s § 565 posledná veta OZ len pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 14.01.2019. Odvolateľ namietal tiež nesprávnu aplikáciu § 103 OZ. Namietal tiež, že sa súd nevysporiadal so skutočnosťou, že napr. splátky splatné od 14.10.2018 do 14. 01. 2019 boli v prejednávacom prípade bez ohľadu na súdny výklad druhej vety ust. § 103 OZ uplatnené s ohľadom na neplynutie lehôt COVID-19 v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, nakoľko v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru - t. j. také splátky úveru, pre ktoré plynú v zmysle prvej vety ust. § 103 OZ samostatná trojročná premlčacia doba - odo dňa splatnosti tejto splátky

18. Odvolanie žalobcu nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia.

19. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

20. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd, vzhľadom na odvolacie dôvody udáva, že súd prvej inštancie v súlade s § 215 CSP rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, skutkový stav subsumoval pod správne normy hmotného práva, ktoré správne interpretoval.

21. V konaní bolo nesporné, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, na ktorú sa vzťahujú aj zákonné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vrátenie úveru bolo dohodnuté v mesačných splátkach splatných 14. dňa toho ktorého mesiaca. Žalovaná nesplácala splátky riadne a včas v zmysle zmluvy, prestala uhrádzať splátky a prvá neuhradená splátka žalovanou bola splátka splatná 14.10.2018. Vo všeobecných podmienkach zmluvy bolo dohodnuté predčasné zosplatenie úveru. Právny predchodca žalobcu dňa 11.02.2019 žiadal o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky (predmetný úver predčasne zosplatil).

22. Právny predchodca žalobcu dňa 11.02.2019 predmetný úver predčasne zosplatil (žiadal o zaplatenie celej pohľadávky), pre nezaplatenie splátky, ako uviedol v podaní došlom súdu 15.03.2022 splatnej 14.10.2018 (čl. 49), následne žalobca uviedol, že išlo o omyl a úver zosplatil v súlade s § 565 druhá veta OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 14.01.2019.

23. Odvolací súd udáva, že podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v ustanovení § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ustanovením § 565 OZ.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Uvedené ustanovenia upravujú hmotnoprávne podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené pre platné a zákonné predčasné zosplatenie pohľadávky,

27. Uvedené ustanovenia v hypotéze pre zosplatenie, t.j. vznik povinnosti zaplatiť celú pohľadávku pre nesplnenie niektorej splátky, predpokladajú: a/ spotrebiteľská zmluva (§ 53 ods. 9 OZ), b/ plnenie dohodnuté v splátkach (§ 565 OZ, § 53 ods. 9 OZ), c/ dohodu o zaplatení celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (§ 565 OZ), d/ uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 53 ods. 9 OZ), e/ upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva (§ 53 ods. 9 OZ, f/ právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 OZ).

28. Odvolateľ v odvolaní namietal nesprávnu aplikáciu uvedených ustanovení súdom prvej inštancie, a to predpokladov uvedených v bode d/ - uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§

53 ods. 9 OZ), f/ - že právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 OZ). V konaní nebolo splnenie ostatných predpokladov pre zosplatnenie sporné.

29. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, preto je potrebné na zmluvný vzťah aplikovať aj ustanovenie § 53 ods. 9 OZ. Keďže ustanovenie § 53 ods. 9 OZ má predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej úprave v § 565 OZ, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 565 OZ v súlade s § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, teda, že omeškanie s konkrétnou splátkou (v súvislosti s ktorou veriteľ využil svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky), s ktorou je dlžník v omeškaní je viac ako tri mesiace a omeškanie s touto splátkou trvá. Z uvedeného vyplýva, že právo na zosplatnenie možno uplatniť najskôr, keď je dlžník v omeškaní s konkrétnou splátkou viac ako tri mesiace, teda nie je možné zosplatniť dlh pre splátku, s ktorou nie je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace, ako to tvrdí žalobca, pretože by to bolo v rozpore s hypotézou predpokladanou § 53 ods. 9 OZ.

30. V ustanovení § 53 ods. 9 OZ nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 OZ, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, súčasne však spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky viac ako 3 mesiace (§ 53 ods. 9 OZ), pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Ustanovenia § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ treba vykladať v spojení. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, ktorá zároveň spĺňa predpoklady, ktoré vyžaduje § 53 ods. 9 OZ, t.j. uplynutie troch mesiacov so zaplatením splátky, pričom omeškanie s ňou trvá, nasledujúca najbližšia splátka podľa § 565 OZ, v spojení s § 53 ods. 9 OZ, je splátka, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od nezaplatenej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu.

31. Záver okresného súdu, že k zosplatneniu úveru došlo pre neuhradenie splátky splatnej dňa 14.10.2018, (tak ako to tvrdil pôvodne aj žalobca v podaní na čl. 49) nie je vzhľadom na uvedené v rozpore s § 565 OZ a je v súlade s § 565 a § 53 ods. 9 OZ.

32. Vzhľadom na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že v konkrétnej veci, žalovaná nesplácala úver, právny predchodca využil svoje právo a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 11.02.2019. Uvedené mohol urobiť veriteľ podľa § 565 OZ, avšak zároveň za splnenia podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ, t.j. najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením konkrétnej splátky (ktorej omeškanie trvalo) a pre ktorú využil právo na zosplatnenie a to do splatnosti tej splátky, ktorá najbližšie nasleduje po uplynutí troch mesiacov od nezaplatenej splátky (táto nasledujúca splátka spĺňa podmienky uvedené v § 565 OZ a zároveň v § 53 ods.9 OZ).

33. Ak bol dlžník v omeškaní s konkrétnou splátkou pre nesplnenie, ktorej veriteľ využil svoje právo na zosplatnenie celého dlhu menej ako tri mesiace, neboli splnené hmotnoprávne podmienky pre zosplatnenie pohľadávky (§ 53 ods. 9 OZ - uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky). Žalobca uviedol, že k zosplatneniu celého dlhu došlo dňom 11.02.2019, pre nezaplatenie splátky splatnej 14.01.2019, a teda neboli splnené zákonné podmienky uvedené v § 53 ods. 9 OZ (uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej 14.01.2019), na využitie práva na zaplatenie celej pohľadávky.

34. Námietka odvolateľa, že k uplatneniu práva „zosplatneniu“ mohlo dôjsť jedine pre splátku splatnú dňa 14.01.2019 nie je dôvodná, pretože s touto splátkou dlžník nebol v omeškaní viac ako tri mesiace ku dňu 11.02.2019, t.j. k vyhláseniu splatnosti úveru, preto táto splátka nespĺňa podmienky splátky, pre ktorú by mohlo dôjsť k zosplatneniu dlhu. Názor odvolateľ, že uvedená podmienka bola splnená, keďže žalovaná bola v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace, a preto došlo k zosplatneniu pre splátku splatnú 14.01.2019 nezodpovedá hypotéze príslušných ustanovení zákona. Záver okresného súdu nie je ani v rozpore s § 565 OZ, tak ako to tvrdí odvolateľ, z dôvodov tak ako bolo uvedené vyššie.

35. Odvolateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v tom, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď začiatok plynutia premlčacej doby určil od splátky splatnej

14.10.2018 a nie od splátky splatnej dňa 14.01.2019. Odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie vzhľadom na vyššie uvedené správne zistil, že pôvodný veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky splatnej 14.10.2018. Následne súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 101, 103 OZ.

36. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

37. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

38. Podľa § 103 OZ, ktoré je úpravou lex specialis k ustanoveniu § 101 OZ, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Súd prvej inštancie vec správne posúdil, keď začiatok plynutia premlčacej doby stanovil odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, t.j. splátky pre ktorú sa stal splatný celý dlh. Keďže § 53 ods. 9 OZ umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako 3 mesiace tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 OZ. Pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby, v prípade ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, je potrebné aplikovať ustanovenie § 103 druhú vetu OZ, ktoré má prednosť pred úpravou v prvej vete §-u 103 OZ a počiatok plynutia premlčacej doby bude viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 OZ je vo vzťahu k druhej vete § 103 OZ namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety OZ inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje.

Ak došlo zo strany veriteľa k využitiu práva na zosplatenie platne, v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 OZ začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti) ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú došlo k zosplateniu, ktorá zosplatenie vyvolala).

Splátka, pre ktorú sa stal splatný celý dlh bola splátka splatná 14.10.2018. Pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej lehoty celého dlhu, zákon začiatok plynutia kogentne upravuje. Nie je potom možné vyvodiť iný začiatok plynutia premlčacej doby pre iné splátky, pretože k zosplateniu došlo pre nezaplatenie konkrétnej splátky, od ktorej zročnosti - splatnosti v súlade s § 103 druhá veta OZ začne plynúť premlčacia doba pre celý dlh. Súd prvej inštancie teda správne posúdil začiatok plynutia premlčacej lehoty. Pokiaľ žalobca namietal, že okresný súd sa nevysporiadal s tým, že splátky splatné od 14.10.2018 do 14.01.2019 boli uplatnené včas, nakoľko v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. také splátky, pre ktoré plynie trojročná premlčacia doba, nakoľko v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, t.j. také splátky úveru, pre ktoré plynie v zmysle prvej vety § 103 OZ samostatná trojročná premlčacia lehota - odo dňa splatnosti tej-ktorej splátky, odvolací súd udáva, že uvedená námietka nespôsobuje vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Okresný súd správne posúdil premlčanie podľa § 103 OZ, druhá veta podľa ktorého, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, a to pre celý dlh.

39. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na nález ÚS SR sp. zn. II.ÚS 796/2016, že súdy nemôžu vykladať ustanovenia zákona tak, že ich fakticky „novelizujú“, v tomto prípade sa súd len nestotožnil s výkladom ustanovení zákona uvedeným odvolateľom, odvolateľ ani neuviedol v čom konkrétne vidí „novelizáciu“ zákonných ustanovení. Právne posúdenie v tejto veci nie je ani v rozpore s rozhodnutím NS SR judikát R4/2021 (sp. zn. 5 Cdo 36/2020), uvedené rozhodnutie nerieši aplikáciu ustanovenia § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ na skutkový a právny stav totožný v tomto konaní, uvedené rozhodnutie riešilo nesplnenie inej podmienky - „doručenie právneho úkonu formálne označeného ako Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti“. Rozhodnutia iných odvolacích súdov, na ktoré poukázal odvolateľ - rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/53/2021, 9CoCsp/66/2022, 2CoCsp/18/2021, Krajského súdu v Trenčíne 17Co/228/2016, Krajského súdu v Bratislave 15CoCsp/13/2022, nie sú rozhodnutiami, kedy by došlo k porušeniu Čl. 2 CSP, uvedené rozhodnutia nie sú rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, naviac sám žalobca neuviedol v čom vidí iné právne posúdenie skutkovo a právne obdobnej veci. Odvolací súd poukazuje na výklad použitých ustanovení zákona, tak ako ich uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, zároveň odvolací súd reagoval aj na

odvolanie žalobcu, ktorý namietal nesprávnosť interpretácie použitých ustanovení zákona na zistený skutkový stav.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, a to aj v závislom výroku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie aplikoval správne ustanovenia zákona a tieto aj správne vyložil.

41. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej vzniklo proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

42. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).